

שחרית

מא

בֵּיד מִשְׁהָ: עַץ חַיִּים הוּא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמָסְהָ מֵאֲשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי נֶעֱם. וְכָל־נְתִיבֶתֶיהָ שְׁלֹם: אֶרֶץ יָמִים בִּיטִינָה
בְּשִׂמְלָה עֶשֶׂר וּכְבוֹד: יִי חֶפֶץ לַמַּעַן צִדְקוֹ. יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

מִן סְאֵטָא אִינֵד דְּאֵנְדֶּרְסָא: תַּחֲנִן נְעוּאֵס וּוִירָה. זֶאנְס דְּעַר חֲזָן סֵפֶר אִינְהֶעֱכֶנּוּ דְּעַר
סֵפֶר תּוֹרָה פֶּאֶלְגֶּאֶרְט לְדֵי רִצּוֹן:

הִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְכוֹנֵן אֶת־בֵּית חַיִּינוּ וּלְהַשִּׁיב
אֶת־שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמֶר אָמֵן:

הִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתֵנוּ
וּלְמַנוּעַ מִשְׁחִית וּמִנֶּפֶשׁ מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמֶר אָמֵן:

הִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. לְקַיֵּם בְּנוֹ חֻמְי יִשְׂרָאֵל
הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וּתְלִמְדֵיהֶם וּתְלִמְדֵי תְלִמְדֵיהֶם
בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמֶר אָמֵן:

הִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים. שְׁנִשְׁמַע וּנְתַבְשֵׁר בְּשׁוֹרֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמוֹת. וַיִּקְבֹּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאֶרֶב כְּנָפוֹת הָאָרֶץ
וְנֹאמֶר אָמֵן:

אֲחִינוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּתְנָתִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הַעֲזָדִים
בֵּין בָּיִם וּבֵין בִּיבְשָׁה. הַמְּקוֹם וְרַחֵם עֲלֵיהֶם וַיִּצִּיאֵם מִצָּרָה
לְרוּחָה. וּמֵאֶפְלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעַבְדֵּי לְגִאֲלָה הַשְּׁתִּיָּא בְּעִגְלָה
וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמֶר אָמֵן:

דְּעַר חֲזָן נִיטְסֵט דִּיא סֵפֶר תּוֹרָה אִינֵד זֶאנְס:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

אִינֵד דִּיא נְעִיגְדֶּע עֲרוּדֶעֶרֶט דִּארִיף:

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: חֲדָם קֶרֶן לַעֲמֹ תִּהְלֶה
לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

בָּיִם צוּרִיקְטֶראנְעֵן דְּעַר סֵפֶר תּוֹרָה זֶאנְס סֵאן:

כִּי לְדוֹד מַחְמוֹד. לִי הָאָרֶץ וּמְלוּכָהּ תָּבֵל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי־
הִיא גִּילְיָמִים יִסְדָּה וְעַל־גְּהָרוֹת יְכוּנָנָה: מִרְיָעֵלָה בְּהֶרֶ"י וּמִרְיָ
יָקִים בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ: גָּקִי בָפִים וּבֶרֶל־לֵבב אִשְׁרֵי לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא
נִשְׂשִׁי וְלֹא־נִשְׁבַּע לְמַרְסָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֵלֵהֵי שְׁעֵי:

דיני נר חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

נאמדם סאן ערסט דאן ליכט אננעצנדעס האט, ווירד געזאגט:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל
התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה. על ידי כהניך הקדושים וכל שמנת ימי חנכה. הנרות
הללו קדש הן ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם
בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיה ועל נפלאותיה
ועל ישועתה:

זמר לחנוכה

נאך דעם אנצונדען ווירד דיעזער זמר געזאגט.

מעז צוד ישועתי. לה נאה לשבח. תפון בית תפילתי. ושמ
תודה גופה. לעת תבין מטבח. מצד המנבח. או אגמור.
בשיר מזמור. חנכת המזבח:
רעות שבעה נפשי. בנגון כחי בלה. חיי מררו בקשי. בשעבוד
מלכות עגלה. ובירז הגדלה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה.
וכל זרעו. ירדו כאבן מצולה:
דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקמתי. ובא נגש והגלני.
פי זרים עברתי. ויין רעל מסכתי. במעט שעברתי. קץ בבל.
ורבבל. לקץ שבעים נאשעתי:
ברת קומת פרוש בקש. אנני בן המדתא. ונהיתה לו לפסח
אלמוקש. ונאותו נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואניב שמו
מחית. רוב בגיו. וקניניו. על העץ תלית:
יונים נקבצו עלי. אז בימי השמנים. ופרצו היומות מגדלי.
וממא כל השמנים. ומעותר קנקנים. נעשה גם לשושנים.
בני בינה. ימי שמונה. קבעו שיר זרנגים: